

DE LETANIIIS:

Ca. XV.

Etaniae, Λιτανείαι, autem greco nomine appellantur, quae latine dicuntur rogationes. Inter letanias vero et exomologesin hoc differt, quod exomologesis ex sola confessione peccatorum agit. letanie vero quae indicuntur propter rogandum dominum, et impretrandam aliquam eius misericordiam. Supplicationis nomen quadammodo nunc ex gentilitate retinetur. Nam ferie aut legitime erant apud eos, aut indicte. Indicte autem quia paupertas antiquorum Romanorum ex collatione sacrificabat, aut certi de bonis dampnatorum. Vnde supplicationis dicuntur supplications, quae fiebant de bonis ex passorum supplicatione. Sacre enim res, de rebus execrandorum fiebant.

DE DISCRETIONE ORATIONIS

DOMINICAE.

Ca. XVI.

Pud euangelistam Matheum septem petitioes a dominica continere uidetur oratio, quarum tribus eterna poscuntur, reliquis quattuor temporalia, quae tamen propter eterna consequenda sunt necessaria. Nam quod dicimus Sanctificet nomen tuum, adueniat regnum tuum, fiat uoluntas tua sicut in celo & in terra, quod non absurde quidem intellexerunt, in spiritu & corpore omnino sine fine retinenda sunt, quae hic quidem inchoantur. & quantumcumque proficimus augentur in nobis, perfecte uero quod in alia uita sperandum est, semper possidebuntur. Quod uero dicimus Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, & dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris, & ne inferas nos in temptationem, sed libera nos a malo, quis non uideat ad presentis uite indigentiam pertinere? In illa itaque uita eterna, ubi nos speramus semper futuros, & nominis dei sanctificatio, et regnum eius & uoluntas eius, in nostro spiritu et corpore perfecte

atq̄ immortaliter permanebūt. Panis uero q̄ttidianus
ideo dicitur, quia hic est necessarius, quantus animus
carnicq; tribuēdus est, siue spiritualiter siue corporaliter
siue utroq; intelligatur modo. Hic est etiam quam pos-
scimus remissio, ubi est omnis commissio peccatorū.
Hic tentationes que nos ad peccandum uel alliciūt uel
impellunt, hic deniq; malum unde cupimus liberari.
illie autem nihil horum est. Euangelista uero Lucas in
oratione dominica petitiones non septem, sed quinq;
complexus est, nec ab ipso utiq; discrepauit, sed quo
ista septem sunt intelligenda, ipsa sua breuitate cōmo-
nuit. Nomen quippe dei sanctificatur in sp̄itu, dei aut
regnum in carnis resurrectione uenturum est. Osten-
dens ergo Lucas tertiam petitionem duarum superiū
esse quodāmodo repetitionem, magis eā p̄mittēdo
fecit intelligi, deinde tres alias adiungit, de pane q̄ttidiano,
de remissione peccatorum, de tētatione uitāda.
At uero qđ ille in ultimo posuit, sed libera nos a malo,
iste non posuit, ut intelligeremus ad illud superius qđ
de tētatione dictum est pertinere. Ideo quippe aīt sed
libera, non aīt et libera, tāquam petitionem esse demō
strās, nōl hoc, sed hoc, ut sc̄iat unusquisq; in eo se libe-
rari a malo, quo non infertur in tētationem. Hęc ergo
oratio licet omnem uideatur perfectionis plenitudinē
continere, utpote que ipsius domini autoritate uel
inīciata sit uel statuta, prouehit tamē domesticos suos
ad illum p̄ceclsiorem quem superius cōmemorauīus
statum, eosq; ad illam igneam ac per paucis cognitam
uel expertam, immo ut prius dixeram ineffabilem ora-
tionem, gradu eminentiore perducit, quem statū dñs
quoq; noster illorum supplicationum formula, quas
uel solus in monte secedēs, uel tacite fudisse describī.
Similiter figurauit, cum i orationis agonia constitutus.

DEIENKO

Bationes et defuncti
1. ḡs forma fontis, Q
longit. alienus mo-
rebus enim proferuntur
habet etiam uinculum

QUIS SIT INTER DEF
STATIONEM,

Bationes eff. et perfumis
chrom, cui nomen u
perfumerium temu

etiam guttas sanguinis, in imitabili intentionis profudit
exemplo. Qui enim uult orationem suam ad dominum
volare, faciat illi duas alas, ieiuniū & elemosynam, &
ascendet celeriter, & exaudietur. Ieiuniū ergo cum
oratione omnem uitatem inimici superat, & cunctam
proteruitatem eius expellit, quod ostendit in euāgelio
dominus, cum apostoli conquesti fuerant, quod lunas
ticum curare non poterant, ita respōdetis eis. Hoc autē
genus non eicietur, nisi per orationem & ieiuniū.
Elemosynas autem orationē confirmat adiuuare libet
actus apostolorum, cum narrat angelum Cornelio Cē
turionī ita dixisse, Cornelī, orationes tuę & elemosynę
tuę ascenderunt in conspectu domini. Sed prius de Ie
iunio, postea de elemosynis dicemus. Quis enim pars
imoniam non laudet, qui recolit prīmī homīnis lapsū
per gula appetitum accidisse? quis ieiuniū non p̄dicit,
qui nouit Prothoplastum parentem nostrum per ēsum
uictum, & saluatorem per ieiuniū dyabolū uicisse?

DE IEIVNIO.

Ca. XVII.

i Eiunium res est sancta, opus celeste, ianua re
gni, forma futuri. Quod qui sancte agit, deo
fungitur, alienatur mundo, spiritualis efficitur.
Per hoc enim prosternuntur uicia, humiliatur caro,
diaboli tentamenta uincuntur.

QVID SIT INTER IEIVNIVM ET STATIONEM,

Ca. XVIII.

i Eiunium est et parsimonia uictus, abstinentia ciborum, cui nomen inditum est ex quadam
parte uiscerū tenui semp et uacua, quod uulgo

